

A toho dne kdy oči krasopisně přimhouří bude má
Zatím ale civí a chce pít trochu vína jí dáam
To ona schovala se do písňě před bouří kdežto já
vám povím, že ona je to o čem se zdává,
tomu kdo jde spát, no docela sám

To víno, co jí liju do sklenice je bílý dá se pít
a tím pádem píseň na vlnách její tóny se zní
kdo myslí, že skončí, velice se mýlí, bude znít
dál a dál, tak dlouho dokud budem tu státi
na tom nádraží, kde daří se snům

To víno, co jí liju do sklenice je bílý dá se pít
a tím pádem píseň na vlnách její tóny se zní
kdo myslí, že skončí, velice se mýlí, bude žít
dál a dál, tak dlouho dokud budem tu stát
jé, na tom nádraží, kde daří se snům